Chlumeček

červenec - srpen 2023

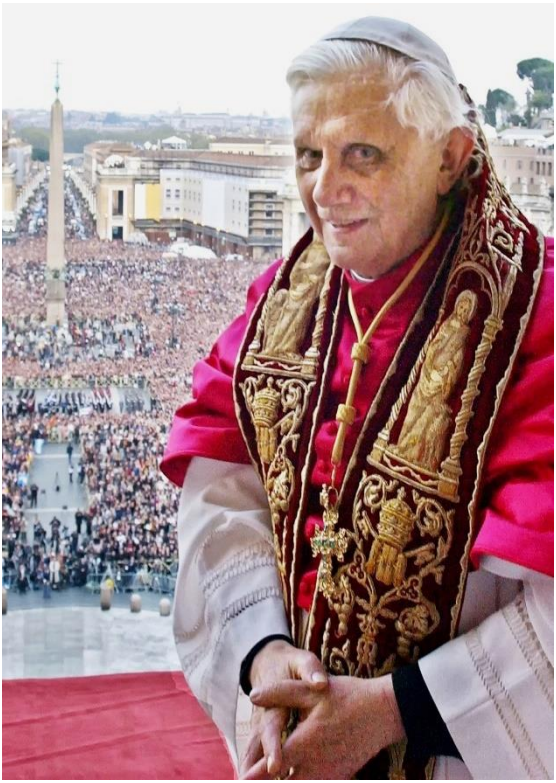

Dvouměsíčník farnosti Luže

Papež Benedikt XVI.

Občanským jménem Joseph Ratzinger

* 16. dubna 1927 v Marktlu v Bavorsku

\+ 31. prosince 2022 ve Vatikánu

265. papež a náměstek Kristův na zemi

Papež Benedikt XVI.

BUM tábor

Mše sv. s biskupem Janem

Farní výlet

Noc kostelů

Slova hladí,
slova raní.
Bez přestání
slova hledám.
Slova jsou květy i nože…
Pomoz mi, Bože
slovům zas uvěřit,
v lásce a k lásce jít.
Bez břehů vznáším se
slov, kterým nevěřím.
Jsou slova klíček
a jsou slova pápěří.
Vzlyk nebo dotek,
hudba i vzkázání.
Tajemné pouto –
všichni jsme svázáni.
Tam slovo pohladí,
tu slovo chybí.
Jsou slova – ryby.
Vyskočí, blýskne se nad hladinu,
pak zmizí v hloubce stínu.
A struna nezazní
porozumění.
Stále se něco mění.
Slova chci, která platí.
Až všechno se vrátí
do bodu prvního,
do bodu Stvoření,
pak Slovem, jež Logos zní,
budeme v jedno spojeni.
Láskou.

Markéta Koronthályová – Utkáno z kamínků

(MD)

Věřím v jednu svatou všeobecnou církev… (citace části modlitby - Kréda)

Milí přátelé a čtenáři našeho časopisu,

každou neděli vyznáváme svou víru v modlitbě Kréda, věřím v jednu svatou….církev. Tomuto tématu se věnovalo poslední číslo časopisu Salve, pokusím se vám zprostředkovat několik myšlenek, které mě zaujaly a jsou inspirativní právě pro dobu, ve které žijeme.

Jak má dnes věřící chápat svatost církve? Obzvlášť náročné se to jeví v dnešní době. Jistěže i v minulosti si věřící uvědomovali její nedostatky, jenže dnes se zdá, že byl zpochybněn sám ideál. Nebudeme zacházet do velkých podrobností, ale to, co se ukázalo v posledních letech v jejím interním životě, to spíš vyvolá v lepším případě hořké pousmání. Skandálů bylo hodně. Přesto je dobré se zamyslet nad tímto tématem. Máme při modlitbě Kréda spíš při slovech svatá církev mlčet anebo to můžeme dál vyznávat, že je církev svatá?

V časopise Salve se k tomu velmi pěkně píše Mireia Ryšková. Skutečně svatý je jen Bůh. To je jeho podstata. V lidské řeči mluvíme o Boží lásce, přátelství, nádheře, velikosti, vznešenosti, pokoji, dobru…Možná někdy tuto svatost zakoušíme, ve zvláštních okamžicích svého života, kdy zůstaneme „stát“ v němém úžasu a jsme uneseni „mimo sebe“. Boží svatosti se lze dotknout i ve velkoleposti stvoření, v kráse uměleckých děl, ale také v lidech. Je tady na zemi mnoho svatých lidí. Apoštol Pavel své adresáty oslovuje jako svaté nebo posvěcené, čímž rozhodně nemá na mysli jejich dokonalost. Jsou svatí, protože náležejí Bohu a přijali ho v osobě jeho Syna Ježíše Krista. Z toho plynou závazky v jejich postojích a jednání, ale primárně je svatost něco co dostali jako dar. Dar přináležení, dar rozvíjející jejich určení být Božím obrazem, být milovaným synem nebo milovanou dcerou, dar obnovené vazby mezi Bohem a člověkem.

Protože se svatost odvíjí od Boha, jenž je dokonalý, začala se v dějinách svatost zaměňovat s dokonalostí. Měl na to vliv směr, kterému říkáme stoicismus. Došlo tady k záměně s dokonalostí morální, s jakýmsi mravním perfekcionismem, naprostou bezhříšností. Svatost se stala synonymem bezhříšnosti, právní bezúhonnosti a totálním popřením sebe.

Svatý člověk se rovná ideální člověk, jenž je zbaven všech nedokonalostí. Nikdo takový ve skutečnosti neexistuje. Tím se stala svatost pro současný svět čímsi nereálným a zbytečným. Bohužel. Svatí to jsou ti, co mají sochy na Karlově mostě, nebo je máme na obrazech v kostele. Jsou to pak lidé, kteří nepatří do normálního života.

Sám musím říci, že jsem se setkal se svatými lidmi. Svatost podle mě, znamená dobrotu, přátelství, lásku mezi lidmi, poctivost, upřímnost. Je to člověk, který se snaží žít upřímně svůj život, má rád druhé a žije pro společné dobro. Svatí lidé jsou normální lidé, mají smysl pro realitu, žijí svůj život naplno, mají odvahu prosazovat dobro a pravdu, jsou věrní svým závazkům a mají důvěru k druhým lidem, i když netrpí naivními iluzemi. Je to jistě člověk zakotvený ve víře a lásce k Bohu a bližnímu.

Jak se postavit ke svatosti církve jako celku? II. Vatikánský koncil i sv. Tomáš Akvinský, mluví o církvi jako Mystickém těle Kristově. Výraz právnická osoba známe z běžného života, jedná za organizace, obecní či městský úřad, ale on použil výraz Mystická osoba. Na prvním místě, je to Kristus kdo jedná ve svém lidství, a my ho reprezentujeme, nakolik je mu každý křesťan připodobněn. Jacques Maritain, použil v jedné své knize výraz Osoba církve a její personál. Osoba je svatá, ale ne její personál. Je svatá svou hlavou, to je Kristem, dále prostředky k našemu posvěcení, které ji jsou svěřeny (svátosti). Církev je také svatá, těmi kdo už jsou v cíli své cesty. Musíme rozhodně rozlišovat svatost v existenciálním smyslu, na které máme podíl tím, že jsme Božími dětmi křtem od svatosti v oblasti ctností, řekněme - vnitřní kvality našeho života, naší lásky.

Na II. vat. Koncilu bylo zdůrazněno, že všichni jsme povoláni ke svatosti. Člověk usiluje o svatost, když bude žít naplno svůj život v souladu se svým svědomím v radosti a úctě k životu, a k tomu, co nám předaly generace před námi, v úctě ke každému člověku i tomu, kdo vidí svět jinak než já.

o. Josef

OTÁZKY A ODPOVĚDI PRO KŘESŤANA

Desatero - Druhá kapitola - Miluj bližního svého jako sebe samého

Sedmé přikázání: Nepokradeš

503. Co vyhlašuje sedmé přikázání?

Vyhlašuje určení, všeobecné rozdělení, soukromé vlastnění osob a respektování jejich majetku a celistvosti stvoření. Církev také nachází v tomto přikázání základy svého sociálního učení, jež zahrnuje správné jednání v hospodářské činnosti a ve společenském a politickém životě, právo na lidskou práci i povinnost, spravedlnost a solidaritu mezi národy, lásku k chudým.

504. Za jakých podmínek existuje právo na soukromé vlastnictví?

Právo na soukromé vlastnictví za předpokladu, že byl získán nebo přijat spravedlivým způsobem a když zůstává první všeobecné určení jmění k uspokojení základních potřeb všech lidí.

505. Jaký je cíl soukromého vlastnictví?

Cílem soukromého vlastnictví je zaručit svobodu a důstojnost osob tím, že jim pomáhá ukojit základní osobní potřeby těch, za které někdo má odpovědnost, a také jiných, kteří žijí v nouzi.

506. Co předpisuje sedmé přikázání?

Sedmé přikázání předpisuje respektovat jmění druhých prostřednictvím uplatňování spravedlnosti a lásky, umírněnosti a solidarity. Zvláště vyžaduje: Respektovat učiněné sliby a uzavřené smlouvy; napravit spáchanou křivdu a navrátit neprávem nabytý majetek; respektovat integritu stvoření rozumným a umírněným užíváním nerostných, rostlinných a živočišných zdrojů, které jsou ve světě, se zvláštní pozorností vůči druhům, které jsou ohroženy vyhlazením.

507. Jak se má člověk chovat ke zvířatům?

Člověk se má chovat laskavě ke zvířatům jako k Božím tvorům tím, že se vyhne jak přehnané lásce k nim, tak bezohlednému využívání, především

se vyhne vědeckým experimentům, konaným překročením rozumných hranic s neužitečným utrpením pro samá zvířata.

508. Co zakazuje sedmé přikázání?
Sedmé přikázání zakazuje především krádež, které je přisvojením si jmění druhého proti rozumné vůli vlastníka. Dochází k tomu také placením nespravedlivé mzdy; spekulováním s hodnotou jmění kvůli zisku na úkor druhých; falšováním šeků nebo faktur. Zakazuje kromě toho páchat daňové nebo obchodní podvody, vědomě poškozovat soukromé nebo veřejné vlastnictví. Zakazuje lichvářství, korupci, soukromé zneužívání společenského jmění, zaviněně špatné provedené práce a mrhání.

509. Jaký je obsah sociálního učení církve?
Sociální učení církve, jako organický rozvoj pravd evangelia o důstojnosti lidské osoby a o jeho sociální dimenzi, obsahuje zásady pro uvažování, formuluje měřítka pro úsudek, poskytuje normy a směrnice pro akci.

510. Kdy církev zasahuje v sociální věci?
Církev zasahuje tím, že dává mravní úsudek v ekonomických nebo sociálních otázkách, když to vyžadují základní práva osoby, společné dobro nebo spása duší.

511. Jaký má probíhat společenský a hospodářský život?
Má probíhat podle vlastních metod v rámci mravního řádu ke službě člověku v jeho celistvosti a celého lidského společenství při respektování sociální spravedlnosti. Má mít člověka za autora, střed a cíl.

512. Co se staví proti sociálnímu učení církve?
Proti sociálnímu učení církve se staví hospodářské a společenské systémy, které obětují základní práva osob, nebo které dělají ze zisku výlučné pravidlo či svůj poslední cíl. Kvůli tomu církev odmítá ideologie, v moderní době spojené s komunismem nebo s ateistickými a totalitními formami socialismu. Kromě toho ve skutečnosti odmítá kapitalismus, individualismus a absolutní primát trhu nad lidskou prací.

(PR)

Noc kostelů

V letošním roce jsme oslavili výročí 15 let Noci kostelů. U této příležitosti byla poprvé také otevřena modlitebna Církve adventistů v Luži a kostel Nejsvětější Trojice v Jenišovicích.

Návštěvníci si mohli s průvodci prohléhnout nejenom samotné kostely a kaple, ale i např. zvonici a jiná místa, která nejsou obvykle přístupná. Dále si mohli zapálit svíčku a napsat osobní prosby, dozvědět se něco modlitbě růženec, poslechnout si autorské čtení nebo koncert klasické hudby. Pro děti byl připraven např. dobrodružný program Detektivem v kostele aneb zkamenělý rytíř, anebo dětská pátrací hra. Všichni si mohli dostat – letos poprvé – ve všech objektech pamětní razítko.

Pro sportovce se uskutečnil cyklovýlet od kostela sv. Bartoloměje z Luže ke kostelu v Jenišovicích, kde je čekalo malé občerstvení a sladká odměna, a po prohlídce kostela Nejsvětější Trojice se vydali nazpět do Luže.

Pavel Doležal

WWW.NOCKOSTELU.CZ

Mše svatá s biskupem Janem

Modlitba za synodalitu v Luži.

31. května 2023 navštívil naší farnost Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký. Mše svatá se konala na Chlumku od 18.00. V krátkém úvodním slovu nám přiblížil úmysl své návštěvy s prosbou, abychom se modlili za synodální setkání, které se uskuteční v Římě na podzim tohoto roku. Kostel byl zaplněný, bohoslužby se účastnil jáhen a také 6 kněží z okolních farností. Z bohoslužby měli největší radost naši nejmladší

ministranti. Také biskup Jan měl radost z velkého počtu ministrantů i věřících, kteří přišli na bohoslužbu s májovou pobožností. Na samý závěr zazněla zásvětná modlitba za synodu. Setkání bylo krásným završením měsíce P. Marie a povzbuzením ve víře pro naši farnost i poutníky.

o. Josef

Vzpomínka na emeritního papeže Benedikta XVI. – 3. část

Apoštolské cesty

Papež Benedikt XVI. byl ve svém poměrně vysokém věku velmi aktivním poutníkem do cizích zemí, podle vzoru svého předchůdce papeže Jana Pavla II.

Při většině svých cest se ve svých projevech věnoval otázkám, které hrají důležitou roli v navštíveném regionu, zejména v oblasti vzdělávání, morálky a duchovního života katolíků. Důležitým tématem byly také ekumenické otázky a vztah k nekřesťanským náboženstvím.

2005

Německo I (18. srpna – 21. srpna 2005) Světový den mládeže

Papež přicestoval do Německa, aby se 18. srpna zúčastnil 20. světového dne mládeže v Kolíně nad Rýnem. Setkal se s tehdejším prezidentem Horstem Köhlerem, německým kancléřem Gerhardem Schröderem, vůdkyní opozice Angelou Merkelovou a dalšími osobnostmi a navštívil známou kolínskou katedrálu. Navštívil také synagogu židovské obce v Kolíně nad Rýnem, která je nejstarší židovskou komunitou na sever od Alp. Papež Benedikt a jeho bezprostřední předchůdce Jan Pavel II. jsou jediní dva papežové, o kterých je od dob svatého Petra známo, že navštívili synagogu. Hovořil také se zástupci muslimské komunity a protestantské církve. 21. srpna sloužil mši svatou na letišti v Marienfeldu.

2006

Polsko (25. května – 28. května 2006)

Papež zahájil návštěvu dne 25. května ve Varšavě. V průběhu své návštěvy často pronášel několik vět v polštině, kterou se naučil foneticky vyslovovat. Po uvítacím ceremoniálu přejel ve svém papamobilu do

katedrály sv. Jana, kde se setkal zhruba s tisícovkou duchovních a pronesl k nim kázání. Potom se na oficiální návštěvě v prezidentském paláci sešel s polským prezidentem Lechem Kaczyńskim a zúčastnil se setkání s představiteli různých náboženství. 26. května slavil na náměstí Pilsudského ve Varšavě mši svatou pod širým nebem a navštívil klášter Jasna Góra v Čenstochové, odkud odjel do Krakova. 27.května navštívil Wadowice, rodiště svého předchůdce, svatyni na Kalvárii Zebrzydowské, svatyni Božího milosrdenství v Łagiewnikách, katedrálu na Wawelu a oslovil mladé lidi shromážděné v parku Błonia v Krakově. Poslední den své návštěvy, v neděli 27. května, slavil mši svatou v parku Błonia pro asi 900 000 poutníků a později téhož dne se krátce pomodlil v bývalém nacistickém koncentračním táboře Osvětim-Březinka.

Španělsko I (8. července – 9. července 2006)

Papež Benedikt navštívil Španělsko na žádost krále Juana Carlose a místních katolických biskupů. Zvláštním důvodem návštěvy byla účast na pátém světovém setkání rodin ve Valencii. Závěrečnou mši svatou slavil Svatý otec v místní Čtvrti umění a věd. Při bohoslužbě koncelebroval arcibiskup z Valencie, Agustín García-Gasco Vicente.

Německo II (9. září – 14. září 2006)

Papež navštívil Mnichov, Altötting, Marktl am Inn a Řezno, města ve svém rodném Bavorsku. Po příletu přivítali Benedikta XVI. na mnichovském letišti kancléřka Angela Merkelová a prezident Horst Köhler. Papamobilem projel Mnichovem, kde byl v letech 1977 až 1982 arcibiskupem. Na náměstí Marienplatz se pomodlil stejně jako před lety, kdy byl povolán do

Říma papežem Janem Pavlem II. Mší svatých, které se konaly pod širým nebem v Mnichově a Řezně se zúčastnilo více než půl milionu věřících. Papež navštívil také Marktl am Inn, kde se narodil a byl pokřtěn. Jeden den strávil se svým starším bratrem, Mons. Georgem Ratzingerem. Navštívili hrob svých rodičů a strávili zbytek dne v bývalé rezidenci papeže Benedikta. Dům na předměstí Řezna je stále ve vlastnictví papeže.

Turecko (28. listopadu – 1. prosince 2006)

Na pozvání Bartoloměje I., ekumenického patriarchy z Konstantinopole (Istanbulu), navštívil papež Turecko. Návštěva v převážně muslimské zemi byla nejprve zastíněna spory o přednášku, kterou přednesl před dvěma měsíci v Řezně během návštěvy Bavorska. Provázely ji nacionalistické a islámské demonstrace a bezprecedentní bezpečnostní opatření.
Po příletu na mezinárodní letiště Esenboğa v Ankaře byl dne 28. listopadu přivítán premiérem Recepem Tayyipem Erdoğanem, který odlétal na jednání summitu NATO. Poté navštívil Atatürkovo mauzoleum, setkal se s prezidentem Ahmetem Necdetem Sezerem, vedl rozhovory s Alim Bardakoğlem, ministrem pro náboženské záležitosti, a přijal pracovníky vatikánského velvyslanectví v Ankaře.
29. listopadu 2006 navštívil chrám Panny Marie v Efezu, kde sloužil mši svatou pod širým nebem. V Istanbulu se sešel k modlitbě a soukromému rozhovoru s ekumenickým patriarchou Bartolomějem I. v patriarchální bazilice svatého Jiří. Benedikt XVI. prohlásil, že jedním z hlavních cílů jeho pontifikátu je usmíření dlouhotrvajícího rozkolu mezi východní pravoslavnou a římskokatolickou církví.
Dne 30. listopadu 2006 se Benedikt XVI. zúčastnil slavení božské liturgie ze svátku svatého Ondřeje. Šlo o hlavní cíl jeho dlouho připravované cesty, který symbolizuje hledání usmíření mezi západním a východním křesťanstvím. Na znamení hledání cesty k jednotě obou církví podepsali

oba představitelé společné prohlášení. Dále papež navštívil chrám Božské moudrosti, původně největší kostel pravoslavné církve, který byl později přeměněn na mešitu a muzeum. (Nyní bohužel opět na mešitu poz. PR) Potom navštívil Modrou mešitu. Během návštěvy vedl rozhovory s patriarchou Mesrobem II. Mutafyanem z Konstantinopole a patriarchálním vikářem Morem Filiksinosem Yusufem Çetinem, hlavami arménské a asyrské obce v Turecku. Setkal se také s Izákem Halevou a Hakhamem Bashim (vrchním zemským rabínem) z komunity sefardských Židů žijících v Turecku.

1. prosince zakončil Svatý otec svou návštěvu v římskokatolické katedrále Svatého Ducha. Po vypuštění bílé holubice symbolizující mír odhalil sochu papeže Benedikta XV. a slavil v katedrále mši svatou. V projevu na rozloučenou na istanbulském Atatürkově letišti papež řekl: „Část mého srdce zůstává v Istanbulu.“

2007

Brazílie (9. května – 13. května 2007)

V Brazílii papež navštívil svatyni Aparecida a São Paulo. Svou cestu využil ke kritice mexických zákonodárců, kteří legalizovali potraty. Nicméně ujistil, že ačkoli souhlasí s biskupy, kteří tvrdí, že mexičtí politici se svým činem „sami exkomunikovali“, nechystá se žádná formální exkomunikace těchto osob.

V Aparecidě se obrátil ke členům konference biskupů Latinské Ameriky. Během kázání odsoudil potraty a používání antikoncepce. Zároveň odsoudil negativní vlivy kapitalismu a také marxismu pro jeho ničivé účinky na hospodářství, státní správu a náboženství. Řekl také, že je důležité, aby se zabránilo v odchodu katolíků k protestantismu, ale aby se místo toho upevnilo jejich spojení s katolickou církví.

Při slavnostní mši svaté v São Paulu, které se zúčastnily stovky tisíc věřících, Benedikt XVI. svatořečil mnicha Antonia Galvãa, františkána, který žil v 18. století.

Rakousko (7. září – 9. září 2007)

7. září 2007 přistál papež Benedikt XVI. na mezinárodním letišti ve Vídni, kde byl uvítán rakouským prezidentem Heinzem Fischerem a arcibiskupem Christophem kardinálem Schönbornem. Návštěva byla koncipována jako národní pouť do baziliky v Mariazell, rakouské národní svatyně. Během své třídenní návštěvy navštívil papež také klášter Heiligenkreuz a s vídeňským vrchním rabínem uctil v památníku památku 65 000 vídeňských Židů, kteří zahynuli v nacistických koncentračních táborech.

2008

Spojené státy americké (15. dubna – 20. dubna 2008)

Návštěvu Spojených států zahájil Svatý otec dne 15. dubna 2008. Na vojenské letecké základně Andrews ve státě Maryland jej přivítal prezident George W. Bush s manželkou Laurou a dcerou Jennou. Byla to první papežská návštěva Benedikta XVI. ve Spojených státech a první návštěva papeže v USA od návštěvy Jana Pavla II. v St. Louis v roce 1999.

Během pobytu ve Spojených státech Svatý otec nejprve navštívil Washington, kde byl 16. dubna, v den svých 81. narozenin, slavnostně přijat v Bílém domě. Návštěvy Bílého domu se zúčastnilo více než 9000 pozvaných hostí, kteří si vyslechli

papežovu promluvu. „Jedná se o jeden z největších uvítacích ceremoniálů, které se kdy v Bílém domě konaly," uvedla tisková mluvčí Bílého domu Dana Perinová. Podle odhadů lemovalo ulice města dalších 4000 lidí bez vstupenek. Poté Svatý otec odcestoval do americké národní baziliky Neposkvrněného početí, kde promluvil ke katolickým kardinálům a arcibiskupům z USA.

Druhý den ráno, 17. dubna, slavil ve Státním parku mši svatou, které se zúčastnilo 47 000 lidí. Po mši svaté se soukromě setkal s některými z dětských obětí sexuálního zneužívání kněžími z bostonské diecéze. Později téhož dne se papež obrátil k zástupcům amerických katolických univerzit a k americkým kardinálům, arcibiskupům, představitelům katolických škol a vybraným hostům z univerzitní obce v projevu na Katolické univerzitě USA, který věnoval roli katolické církve ve vzdělávání. (Univerzita byla založena Svatým stolcem a je provozována americkou katolickou církví.) Naposledy ji v roce 1979 navštívil papež Jan Pavel II. Po projížďce univerzitním areálem dorazil do Kulturního střediska papeže Jana Pavla II., kde se soukromě setkal se 150 předními představiteli nekřesťanských náboženství. Hovořil o otázkách jednoty napříč vyznáními ve prospěch míru a harmonie ve světě.

Poté odcestoval do New Yorku, kde přednesl projev před Valným shromážděním OSN. Jako historicky první papež na území Spojených států navštívil synagogu v New Yorku. V katedrále svatého Patrika potom slavil mši svatou. V homilii se dotkl i skandálu se sexuálním zneužíváním a modlil se za uzdravení způsobených ran. Poté se setkal s postiženými dětmi a jejich rodinami v semináři sv. Josefa, kde později oslovil shromáždění asi 25 000 mladých lidí, po kterém mu zazpívala hvězda americké soutěže American Idol Kelly Clarksonová, která vystoupila se Schubertovým „Ave Maria". Po skončení navštívil bývalé Světové obchodní centrum a modlil se na místě památníku Ground Zero. Svou druhou mši slavil na stadionu Yankees, před níž se na jeho počest uskutečnil koncert Harryho Connicka a jeho orchestru, Kima Burrella a dalších. Během závěrečného projevu na Kennedyho letišti v „hangáru 9" se rozloučil s hostiteli a nasedl na palubu papežského letadla.

Austrálie (13. července – 21. července 2008

Papež se setkal s mladými lidmi z celého světa při příležitosti Světového dne mládeže 2008 v Sydney. Aby si zvykl na časový posun, odpočíval tři dny před zahájením setkání na utajeném místě, později bylo zveřejněno, že se jednalo o studijní centrum organizace Opus Dei v Kenthurst na předměstí Sydney. Obvyklými body programu Světových dní mládeže bylo přivítání mladými, křížová cesta, sobotní modlitební vigilie a závěrečná mše s účastníky setkání pod širým nebem na závodišti Randwick. Kromě toho se papež setkal i s oficiálními představiteli Austrálie, zástupci jiných náboženství a křesťanských církví, postiženými a zástupci církve.

Historická omluva
V katedrále Panny Marie v Sydney se 19. července 2008 papež historicky omluvil za sexuální zneužívání dětí katolickými kněžími v Austrálii. Před 3400 účastníky bohoslužby požádal o náhradu škody a trest pro ty, kdo se provinili tímto „zlem“: „Na tomto místě bych se rád zastavil a přiznal stud, který jsme všichni cítili v důsledku sexuálního zneužívání nezletilých některými duchovními a řeholníky v této zemi. Hluboce se omlouvám za bolest a utrpení způsobené obětem a ujišťuji je, že jako jejich pastýř přijímám také podíl na jejich utrpení.“ Papež dodal: „Obětem se musí dostat soucitu a péče a osoby zodpovědné za tato zla musí být postaveny před soud. Tyto přečiny představují závažné porušení důvěry a zaslouží si jednoznačné odsouzení. Žádám vás všechny, abyste svým biskupům poskytli podporu a pomoc a spolupracovali s nimi v boji proti tomuto zlu. Podpora bezpečnějšího a zdravějšího prostředí je zvláště pro mladé lidi naléhavou potřebou.“

Francie (12. září – 15. září 2008)

Papež Benedikt navštívil Paříž a setkal se s francouzským prezidentem Nicolasem Sarkozym. Potom odcestoval do Lurd v jihozápadní Francii u příležitosti 150. výročí zjevení Panny Marie. Venkovní mše v Paříži se zúčastnilo 250 000 lidí. Papež při ní odsoudil moderní materialismus – lásku světa k moci, majetku a penězům: „Nestvořil si náš moderní svět své vlastní modly? Nenapodobuje tak, možná nechtěně, pohany starověku

tím, že odvádí člověka od jeho pravého cíle, totiž radosti z věčného života s Bohem? To je otázka, kterou si všichni lidé, jsou-li sami k sobě upřímní, musí nevyhnutelně klást.“

2009

Kamerun a Angola (17. března – 23. března 2009)

V říjnu 2008 prohlásil papež Benedikt na oficiálním zakončení synodu biskupů, že by chtěl na jaře roku 2009 cestovat do Afriky. V Kamerunu zahájil setkání Africké biskupské konference. Diskuzi vyvolalo jeho prohlášení, že řešením krize AIDS v Africe nejsou kondomy, ale zodpovědné sexuální chování. Z Kamerunu odcestoval do Angoly, kde oslavil 500. výročí katolické přítomnosti v zemi. Při mši 21. března vyzval katolíky, aby se vydali obrátit věřící v čarodějnictví. Během setkání s mládeží ve stejný den byly dvě ženy ušlapány v davu k smrti.

Jordánsko, Izrael a Palestinská území (8. května – 15. května 2009)

Papež přiletěl 8. května do jordánského Ammánu, kde zahájil svou cestu po Jordánsku, Izraeli a Palestinských územích. Během své návštěvy odsoudil popírání holocaustu a vyzýval ke spolupráci mezi Palestinci a Izraelci. Po papežově promluvě v Jeruzalémě převzal mikrofon Taysir Tamimi, předseda muslimského soudu šaría na Západním břehu Jordánu a v pásmu Gazy, a začal v arabštině kritizovat Izrael. Na Palestinských územích papež předal monumentální basreliéf Výhonek Jesse vyřezaný Czeslawem Dzwigajem jako dar pro kostel Narození Páně a lidem z Betléma.

Česká republika (26.září – 28. září 2009)

Papež Benedikt XVI. přijal pozvání českých a moravských biskupů a prezidenta Václava Klause k návštěvě České

republiky. Jednalo se o čtvrtou návštěvu hlavy katolické církve v naší zemi. Šlo jednak o návštěvu diplomatickou, ale především pastorační.

Průběh

Den první (Sobota 26. září)

Benedikt XVI. zahájil třídenní návštěvu České republiky – svou 13. apoštolskou cestu v sobotu 26. září na ruzyňském letišti v Praze, kde byl přivítán českým prezidentem Václavem Klausem a dalšími ústavními činiteli, církevními představiteli a zástupci věřících.

První zastávkou Svatého otce byl chrám Panny Marie Vítězné v Praze na Malé Straně. Zde se poklonil Pražskému Jezulátku a setkal se s rodinami a dětmi. Ve své promluvě se obrátil právě na rodiny a vyzdvihl jejich důležitou úlohu ve společnosti. Pražskému jezulátku věnoval novou korunku.

V odpoledních hodinách se na Pražském hradě setkal nejdříve s prezidentem Václavem Klausem a poté s představiteli veřejného života ve Španělském sále, kde opět v doprovodu prezidenta republiky vyslechl krátký koncert v podání České filharmonie. Ve svatovítské katedrále se následně setkal se stovkami kněží, řeholníků, řeholnic, seminaristů a členů laických hnutí při společné modlitbě nešpor.

Den druhý (Neděle 27. září)

V neděli 27. září se sv. Otec letecky přemístil do Brna, kde na Tuřanském letišti sloužil mši sv. za účasti přibližně 120 000 lidí. V odpoledních hodinách se v prostorách Arcibiskupského paláce v Praze setkal se zástupci křesťanských církví a následně ve Vladislavském sále pražského hradu se zástupci akademické obce.

Den třetí (Pondělí 28. září)

Apoštolskou cestu zakončil v pondělí 28. září návštěvou Staré Boleslavi při příležitosti svátku patrona českých zemí svatého Václava. Papež nejprve navštívil místo mučednické smrti sv. Václava v bazilice sv. Václava, kde se poklonil jeho ostatkům i Palladiu země České. Následně celebroval spolu s 600 kněžími na proboštské louce za městem bohoslužbu pro více než 50 000 věřících. Během ní proběhlo i setkání se zástupci mládeže a ti vyslechli papežovo poselství. Následně se papež přesunul do pražského arcibiskupského paláce, kde poobědval s biskupy.

2010

Malta (17. dubna – 18. dubna 2010)

Papež Benedikt XVI. navštívil Maltu v souvislosti s 1950. výročím ztroskotání svatého Pavla na Maltských ostrovech. Mezi hlavní události papežovy návštěvě patřilo papežovo setkání s prezidentem Malty a dalšími představiteli státu v prezidentském paláci ve Vallettě. Papeže pozdravily také děti shromážděné před palácem. Svatý otec navštívil také jeskyni svatého Pavla v Rabatu. V neděli koncelebroval mši svatou ve Florianě. V budově papežské nunciatury v Rabatu se později uskutečnilo neplánované setkání s oběťmi sexuálního zneužívání na Maltě. Během setkání měl papež Benedikt XVI. údajně slzy v očích. V odpoledních

hodinách se papež přeplavil z přístavu v Kalkaře na nábřeží ve Vallettě, kde se zúčastnil setkání s mladou generací.

Portugalsko (11. května – 14. května 2010)

Papeže vítaly v Portugalsku tisíce lidí. Hlavním cílem cesty papeže Benedikta XVI. do Portugalska byla svatyně Panny Marie ve Fátimě, kde 13. května sloužil mši svatou. Během cesty však navštívil také Lisabon a Porto. Počet poutníků při mši svaté ve Fatimě se odhaduje na 500 000.

Kypr (4. června – 6. června 2010)

Papeže Benedikta XVI. přivítali prezident Dimitris Christofias a kyperský ortodoxní arcibiskup Chrysostomos II. na mezinárodním letišti Paphos. Benedikt XVI. představil biskupům „Instrumentum laboris“ (pracovní dokument) synodu pro Blízký východ, který byl zahájen následující říjen ve Vatikánu.

Velká Británie (16. září – 19. září 2010)

Návštěva Velké Británie se uskutečnila na pozvání britské královny Alžběty II. a premiéra Gordona Browna. Jednalo se o historicky první státní návštěvu papeže ve Spojeném království. Návštěva byla zahájena ve skotských městech Edinburgh a Glasgow. V paláci Holyroodhouse se konalo oficiální setkání papeže a britské královny. Po přeletu do Londýna byl papežský program věnován setkání s akademickým světem a anglikánskou církví. Historickými okamžiky návštěvy se stalo setkání s arcibiskupem z Canterbury Rowanem Williamsem, setkání s britskými představiteli ve Westminsterském paláci a ekumenická bohoslužba ve Westminsterském opatství. Při nedělní mši svaté papež blahořečil kardinála Johna Henryho Newmana.

Španělsko II (6. listopadu – 7. listopadu 2010)

Papež Benedikt XVI. navštívil v listopadu dvě města ve Španělsku: Santiago de Compostela dne 6. listopadu při příležitosti svatého roku sv. Jakuba a Barcelonu, kde 7. listopadu vysvětil katedrálu Sagrada Família.

2011

Chorvatsko (4.–5. června 2011)

Papež Benedikt XVI. navštívil Chorvatsko ve dnech 4. až 5. června 2011. V sobotu 4. června přistál na letišti v Záhřebu, odkud zamířil na setkání s prezidentem Chorvatské republiky Ivo Josipovičem v prezidentském paláci a posléze s předsedkyní vlády Jadrankou Kosorovou na apoštolské nunciatuře. V podvečer se setkal s představiteli společenského, politického, akademického, kulturního života a podnikateli, diplomaty a zástupci církví v Chorvatském národním divadle. Večer se zúčastnil modlitební vigilie s chorvatskou mládeží na náměstí Josipa Jelačiće. V neděli 5. června slavil mši svatou při příležitosti celonárodního dne chorvatských katolických rodin na záhřebském hipodromu, po které pronesl modlitbu Regina Caeli. Po obědě s chorvatskými biskupy se večer zúčastnil liturgie nešpor s biskupy, kněžími, řeholníky a seminaristy u hrobu bl. Alojzije Viktora Stepinace v katedrále Nanebevzetí Panny Marie a sv. Štěpána. Po ní návštěvu zakončil soukromým setkáním s kardinálem Josipem Bozanicem, záhřebským arcibiskupem, v jeho rezidenci.

San Marino (19. června 2011)

V neděli 19. června 2011 odletěl Svatý otec helikoptérou na návštěvu San Marina, kde sloužil mši svatou na stadionu v Serravalle. Potom odjel do

domu sv. Josefa ve Valdragone. Oficiální část návštěvy začala večer setkáním s představiteli San Marina a diplomaty. Po něm navštívil baziliku v San Marinu, odkud se helikoptérou přesunul do Pennabilli. Zde se večer setkal s mládeží diecéze San Marino - Montefeltro.

Španělsko III (18.–21. srpna 2011)

Papež Benedikt navštívil španělský Madrid při příležitosti Světového dne mládeže 2011. První den návštěvy, čtvrtek 18. srpna, byl zahájen přivítáním na náměstí Plaza de Cibeles. V pátek 19. srpna se papež dopoledne setkal se španělským králem Juanem Carlosem v královské rezidenci Zarzuela, odkud odjel do kláštera El Escorial, kde na prvním nádvoří pozdravil mladé řádové sestry a v bazilice promluvil k mladým univerzitním profesorům. Večer se po oficiálním setkání s premiérem Zapaterem zúčastnil křížové cesty s mladými účastníky světového dne mládeže. V sobotu 20. srpna nejprve svatý otec vyzpovídal čtyři vybrané účastníky setkání, poté sloužil mši svatou pro seminaristy v katedrále Almudena a v arcibiskupském paláci poobědval se španělskými biskupy. Večer se nejprve setkal se členy přípravného výboru Světového dne mládeže, potom v institutu sv. Josefa s postiženými a nakonec se zúčastnil modlitební vigilie s mladými, přerušené prudkou průtrží mračen. Nedělní mši svatou sloužil na letišti Cuatro Vientos. Návštěva byla ukončena setkáním s dobrovolníky, kteří se podíleli na organizaci setkání.

Německo III (22.–25. září 2011)

Benedikt XVI. navštívil Berlín a diecézi Erfurt ve východním Německu a diecézi Freiburg na jihozápadě země. Jednalo se o první oficiální státní návštěvu v rodné zemi, při níž jej doprovázel německý prezident Christian Wulff a kancléřka Angela Merkelová. Podstatným rysem byla ekumenická a mezináboženská setkání, ať už šlo o setkání s německými evangelíky či pravoslavnými nebo zástupci místních židovských a muslimských

společenství. Mše svaté sloužil papež na Olympijském stadionu v Berlíně, v Erfurtu a na letišti ve Freiburgu. Na poutním místě v Etzelsbachu se během mariánských nešpor setkal s živou komunitou místních věřících, která se zde udržela navzdory dvěma totalitním režimům. Na výstavišti ve Freiburgu se Benedikt XVI. připojil k modlitební vigilii mladých. Program ve Freiburgu doplnila setkání s německými křesťanskými politiky, členy křesťanských sdružení a bývalým německým kancléřem Helmutem Kohlem.

Benin (18.–20. listopadu 2011)

Benedikt XVI. navštívil Benin, aby zde podepsal postsynodální exhortaci synodu pro Afriku. Po příletu navštívil místní katedrálu v hlavním městě Cotonou. Druhý den se v dopoledních hodinách setkal s prezidentem Yayi Bonim a státními představiteli Beninu a okolních zemí. Potom odcestoval do města Ouidah, kde se nejprve pomodlil u hrobu významného katolického kardinála Bernardina Gantina, který byl dlouholetým děkanem kolegia kardinálů a jeho osobním přítelem. Po setkání s kněžími, seminaristy a řeholníky podepsal postsynodální exhortaci Africae Munus. V podvečerních hodinách pozdravil v domově Misionářek lásky ve farnosti svaté Rity místní řeholnice a shromážděné děti. V neděli slavil mši svatou za účasti asi 40 000 lidí na Stadionu přátelství v Cotonou.

2012

Mexiko a Kuba (23.–29. března 2012)

Benedikt XVI. navštívil Mexiko a Kubu. Šlo o jeho druhou cestu do Latinské Ameriky. Svůj úmysl oznámil během bohoslužby v den liturgické památky Panny Marie Guadalupské, patronky Latinské Ameriky.

Návštěva Mexika se konala od pátku 23. března do pondělí 26. března 2012. Navštívil zde provincii Guanajuato a dostalo se mu vřelého a velmi emotivního přijetí. Průvodcem mu byl mexický prezident Felipe Calderón. Papež podpořil jeho boj s mafií a vyzval mladé, aby se vyhýbali drogám.
Od pondělí 26. března do středy 28. března pokračoval ve své cestě návštěvou Kuby, kde ho přijal prezident Raul Castro. Hlavním cílem návštěvy byla oslava 400. výročí objevení milostného obrazu Panny Marie z Cobre, patronky Kuby, jíž se papež zúčastnil v Santiagu de Cuba. Odtud přeletěl do Havany, kde také sloužil mši svatou a kromě prezidenta Raula Castra se setkal i s jeho bratrem Fidelem Castrem. Papež návštěvy využil k žádosti o větší náboženskou svobodu mexické církve a podařilo se mu dosáhnout zařazení Velkého pátku mezi kubánské oficiální svátky.

Libanon (14.–16. září 2012)

Benedikt XVI. navštívil tuto zemi ve dnech 14.–16. září 2012. V Bejrútu slavnostně podepsal a zveřejnil apoštolskou exhortaci ze zvláštního zasedání biskupské synody o Blízkém východě. Navštívil největší libanonské poutní místo v Harisse a setkal se se zástupci místních církví i představiteli islámu.

2020 – soukromá cesta po rezignaci Německo (18. až 22. června 2020)

Bez ohlášení a oficiálních ceremonií navštívil v červnu roku 2020 v německém Řezně svého těžce nemocného bratra Georga. Během soukromé návštěvy se zastavil u hrobu svých rodičů, v muzeu v bývalém bydlišti v Pentlingu a v řezenské katedrále. Německá biskupská konference požádala média i věřící, aby respektovali přísně soukromý ráz návštěvy a umožnili bývalému papeži, který se pohyboval na vozíčku, prožít tuto pravděpodobně poslední návštěvu svého bratra.

(PR)

Doputování na Pouť

Tímto příspěvkem do Chlumečku chci poděkovat všem duchovním průvodcům, kteří nás přivádějí nejen na poutě. Všem, kteří nás vytrvale vedou na našich životních cestách k Bohu. Letos v dubnu nás na pouti do Svaté země provázeli otec biskup Jan Vokál, otec Josef Hubálek a paní Hana Frančáková. Moje cesta k rozhodnutí vydat se s nimi byla hodně dlouhá.

- čtyři týdny po narození jsem pokřtěná
- na základní škole v sedmdesátých letech jeden rok docházím na výuku náboženství
- v osmi letech přicházím k prvnímu svatému přijímání
- během dětství občas, spíše příležitostně, se s rodiči nebo prarodiči účastním mše svaté, v rodném městě chodíme křížovou cestu na kopec s kapličkami, doma stavíme betlémy, s dědou na ně v létě sbíráme mech
- v šestnácti letech si napíšu do deníčku jednoslovný zápis Věřím
- v devatenácti letech přijímám svátost manželství a před ní po letech svátost smíření
- následujících patnáct let se opět mší účastním pouze nepravidelně a příležitostně např. při křtech dcer nebo jejich prvních svatých přijímáních, pokouším se přijmout životní styl manžela a jeho rodičů, se kterými žijeme v jednom domě a kteří nejsou zvyklí alespoň občas přijít na mši
- postupně ve mě roste touha přivádět dcery konkrétněji k víře a snažím se s nimi častěji chodit do kostela, ale nejsem schopná sdílet touhu po křesťanské rodině s manželem
- při biřmování dcery v jejích sedmnácti letech jsem mile překvapená, že se vnímá božím dítětem tak, jak já to ještě nedokážu
- nastává období většího hledání a první pokusy číst Bibli s mnohými nepochopeními, "hltám" literaturu s duchovní tématikou, ale s malým dopadem na praktický běžný život
- ve čtyřiceti dvou letech se v zaměstnání setkávám s pacientem, který byl vzhledem ke své diagnóze vhodnější na pro něj specializovanější oddělení

a dochází mi, že se na moje pracoviště dostal proto, abychom se spolu

mohli potkat, jsem vděčná za příležitost ho poznat, za jím napsanou a mě darovanou knihu o jeho životě, kdy sedmnáctiletý nevěřící po skoku do vody těžce ochrnul a při tonutí v řece při klinické smrti poznal Boha, děkuji za jeho četbu Bible a její "oživení" pro mě, za jeho vysvětlení, jak konkrétně pozvat Pána Ježíše do mého života a do naší rodiny, zvu a pláču štěstím, od té doby jsem nepřestala zvát..... začínám pravidelně každé ráno na několik minut náhodně otevírat Bibli, často se divím, jak hodně nacházím souvislosti nejen s mým životem a poznávám, že v Písmu svatém lze najít příklady, podobenství a hlavně návod na úplně každou životní situaci

- ve čtyřiceti šesti letech přichází nabídka přípravy na biřmování a po ní svátost biřmování přijímám
- otec Josef nám doporučuje udělat si čas a odjet na vícedenní duchovní cvičení, ale neustále je pro mě cokoli přednějšího a exercicie odkládám, i když tuším, že to potřebuji
- po biřmování začínám chodit na pravidelné společné modlitební večery, uvědomuji si nedostatečné znalosti, které k praktikování víry patří a tato setkávání se pro mě stávají nejen sdílenou modlitbou, ale doplňováním informací a souvislostí, jsou pro mě vlastně náboženstvím pro dospělé, za které jsem mnoho let vděčná
- opakovaně slýchávám, jak je dobré osobně navštívit svatou zemi, ale cestování do takové dálky si neumím představit z mnoha důvodů (nikdy jsem necestovala letadlem, neovládám dostatečně cizí jazyk, nemám ráda tropické podnebí, Izrael a Palestinu vnímám jako nebezpečné země) a podniknout takovou cestu mě neláká
- kupuji si breviář a nečekaně dlouho mnoho měsíců mi trvá, než se v něm naučím orientovat, snažím se v denní modlitbě církve vytrvat opět nejčastěji ráno, právě když už v breviáři přestávám "bloudit", pořizuji si "chytrý" telefon a díky aplikaci v něm je modlitba breviáře značně usnadněná, vnímám při ní propojení s ostatními věřícími a často žasnu nad moudrostí předků vyjadřovanou v hymnech
- v padesáti třech letech odjíždím sama na pět dní do ticha kláštera v Broumově
- pokouším se modlit růženec, často se modlí jen ústa, ztrácím pozornost a při růženci mi utíkají myšlenky, netuším, proč se mi rozjímání nedaří

- v padesáti šesti letech se na jaře poprvé přihlašuji na exercicie do kláštera v Kolíně, vybírám si pro začátek čtyřdenní sebepoznávací kurz na podkladě Eneagramu, na podzim mě láká pětidenní kurz v kontemplativní modlitbě pro začátečníky a opět se vydávám do kolínského kláštera, obojí duchovní cvičení mi přinášejí do života nečekané posuny, jsem vděčná všem, kteří kurzy v klášteře organizují, zajišťují provoz, věnují čas přednáškám a nabízejí individuální duchovní doprovázení
- a "najednou" si po mnoha letech odmítání poprvé dovedu představit, že zvládnu cestu do Izraele, sbírám odvahu a posílám přihlášku na zájezd s cestovní agenturou Avetour s názvem Putování svatou zemí s biblí, je přede mnou šest měsíců příprav na cestu a je to období, kdy se nečekaně ocitám pod palbou pokušitele, s blížícím se termínem odletu vzrůstají mé obavy, jestli cesta nebude nad moje síly a na mysl mi přicházejí všemožné komplikace a potíže, dokonce vnímám útok přímo na víru v existenci boha, den před odletem 15. 4., při čtení ve velikonoční brožurce královéhradecké diecéze, pro tento den nacházím větu, která mě uvádí do nečekaného klidu, protože palbu pochybností rázně ukončuje: "Bůh nepovolává schopné, ale uschopňuje povolané", konečně se začínám na pouť spontánně těšit a uvědomuji si, že můj předchozí neklid pocházel z podlehnutí pokušiteli a jeho snaze mě od cesty odradit
- v padesáti sedmi letech odlétám bez konkrétních očekávání, s mlhavou představou, se zvláštní směsí touhy a rozechvění, protože tuším, že mám dění na pouti nechat volný průběh a zároveň si přeji mít jasnější přání a neumím si vysvětlit, proč se mi nedaří "zkonkrétnit" úmysl, proč se na pouť vydávám, přistáváme za rozbřesku, navštěvujeme jedno úžasnější místo za druhým, trasa a program pouti jsou nachystané a účelně nabité doslova na minuty: Jappa, hora Tábor, Nazaret, Betlém, Kafarnaum, Tabgha, hora Blahoslavenství, Genezaretské jezero, Kána Galilejská, Jordán, hora Karmel, Jeruzalém (boží hrob, Golgota, křížová cesta, večeřadlo, zeď nářků, Getsemany, Olivová hora), Jericho, hora pokušení, Mrtvé moře, Ain Karim. Každý den mše svatá, výklady otce biskupa o historii i současnosti země, modlitby růžence, četba bible, zpěv průvodkyně..... evangelium nově "ožívá" doslova na každém kroku, poslední den je poslední mše ve svaté zemi na místě navštívení Panny

Marie u Alžběty, po týdnu na pouti jsme všichni plni dojmů, které se dotýkají srdce, s mnoha možnostmi se fyzicky dotýkat míst, kde se Pán Ježíš se svojí rodinou a apoštoly pohyboval a kde všichni žili, už si neumím představit, co víc si přát a přece dostávám ještě víc, chvíli po začátku mše si pod silným dojmem místa navštívení uvědomuji, že tak, jak jsem před lety pozvala do mého života Pána Ježíše, tak jsem dosud stejným způsobem nepozvala Jeho matku a v tu chvíli to moje srdce činí, dosud jsem byla božím dítětem "jen" s nebeským Otcem, z pouti se vracím domů jako boží dítě s oběma nebeskými rodiči a s pocitem, že nic víc, než zůstat tím dítětem držícím se srdcem a oběma rukama Nebe, už si v životě nemusím přát.

Alena Krejsová

Farní den Hlubočice

Na 14. května pastorační rada naplánovala farní den a májovou pobožností do Hlubočic. Počasí bylo aprílové, přesto se farní den vydařil. Sešlo se kolem dvaceti farníků. Tradičně jsme opékali klobásy, děti si zahrály s míčem na zahradě a zvláště si užívala pizzu, kterou dovezl Jirka ze Skutče. Dobrá byla plzeň i limonáda. Díky společnému setkání jsme měli více času na vzájemné popovídání. Přestože počasí bylo aprílové, neodradilo nás to od setkání. Díky všem, kteří přišli a přiložili ruku k dílu.

o. Josef

Farní zájezd 2023

V sobotu 3. června jsme vyrazili po dlouhé pauze na farní výlet. První zastávka byla nejznámější propast Macocha v oblasti Moravského krasu a součástí komplexu Punkevních jeskyní. Naše skupina měla objednanou první prohlídku, takže jsme se nemuseli nikde tlačit v houfu turistů. Měli jsme štěstí na vtipného průvodce, který nám prohlídku zpestřil zajímavými příběhy a některé části jeskyně byli i kouzelně doprovázeny hudbou. S propastí Macocha jsme se rozloučili projížďkou na lodičkách úzkým kamenitým korytem řeky Punkvy.

Další zastávkou bylo jedno z našich nejstarších poutních míst Křtiny. V barokním kostele Jména Panny Marie sloužil náš otec Josef mši svatou. Místní pan farář nám přiblížil historii kostela a také nám pustil zvonkohru umístěnou v ambitu. Zvonkohra čítá 33 zvonů a zahraje až 7 melodií písní.

Poslední naší zastávkou byl státní zámek v Lysicích. Barokní stavba na místě vodní tvrze má velice bohatě zařízené interiéry. Prohlídli jsme bohaté sbírky skla, porcelánu, nábytku a předmětů dovezené z Orientu i historickou sbírku zbraní.

Děkujeme všem organizátorům výletu, byl to bezva výlet a děti si ho užili skvěle.

farníci z Luže

Tábor organizují: J. Jirásková, L. Motlová, A. Tesařová, L. Psotová, o výbornou kuchyni se postará Š. Tesařová a P. Jirásko (-: Prosíme o odevzdání přihlášek nejlépe do konce června. Program bude jistě stát za to a společně si vše užijeme (-: Pomocníci z řad mládeže jsou vřele vítáni (-:

Chlumecké poutě

I. chlumecká pouť „Třešňová“ (Navštívení):
Neděle: 2. 7. 2023, mše svaté:
8:00 P. Josef Hubálek
9:30 P. Štěpán Filip OP
11:00 P. Petr Přádka SJ

Svátostné požehnání: 14:30

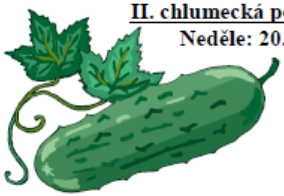

II. chlumecká pouť „Okurková“ (Nanebevzetí):
Neděle: 20. 8., mše svaté:
8:00 P. Petr Havlíček SJ
9:30 Mons. Zdenek Wasserbauer, biskup
11:00 P. Jiří Pilc, PhDr.

Svátostné požehnání: 14.30

III. chlumecká pouť „Švestková“ (Narození):
Neděle: 10. 9. mše svaté:
8:00 P. Josef Hubálek
9:30 P. David Bouma
10.45 přednáška: Doc. David Bouma, Ph.D.,
"Jak žít víru v moderním světě".

Svátostné požehnání: 14.30

Svatováclavská pouť
Čtvrtek: 28. 9.
Mše sv. v **9:30** P. Jaroslav Brož, Th.D.

Chrám P. Marie Pomocné na Chlumku v Luži.
Po celý čas pouti bude příležitost ke svátosti smíření.
Aktuální informace najdete
na webových stránkách farnosti:
https://chlumek.estranky.cz

Formace svědomí

Bůh k člověku hovoří více způsoby. V katechismu najdeme nejzákladnější formy: bible, příroda, svědomí, modlitba, svátosti.

V naší farnosti jsou krásné a početné rodiny. Jsem moc rád, že mohu rodičům maličko pomoci v duchovní formaci dětí. Tento článek píšu pro inspiraci rodičů. (Snad bude užitečný pro všechny čtenáře). Bůh kromě jiných způsobů k nám hovoří skrze naše svědomí. Svědomí dovede obecnou normu aplikovat na konkrétní situaci. Jako příklad pro větší srozumitelnost bych uvedl např. tuto situaci. Pokud by někdo vytáhnul z kapsy cizího člověka tisícikorunu, bude to správně formované svědomí hodnotit jako krádež. Pokud by ji někdo našel uprostřed lesa a sebere ji, bude to docela jiná situace. Biskupská konference v roce 1995 publikovala text týkající se formaci lidského svědomí. Je velice užitečné, když se nad ním zamyslíme. Může to všem rodičům pomoci k lepší orientaci.

Psychologie nám ukazuje, že základní zkušenosti s hodnotami se u člověka vyvíjejí po stupních. Pro připravenost dospělého člověka převzít vůbec zodpovědnost je jedním s nejdůležitějších předpokladů zprostředkování pradůvěry, o kterou je třeba se postarat v prvních dvou letech života; vytváří se přijetím dítěte rodiči, především matkou. V první fázi počátečního osamostatňování dítěte, které se naučilo chodit a jednou „stát na vlastních nohou“, se vytváří předpoklad, aby si později jako dospělý člověk mohlo stát na svém; ***přehnaná přísnost*** *může dítě v této fázi znejistit;* ***mohou se vyskytnout úzkosti****, které se později projeví jako nutkavé reakce svědomí. Protože si člověk nedokáže stát na svém, bude se stále úzkostlivě držet* ***opory norem****, aby získal stabilitu. Je proto důležité dávat dítěti co možná nejvíce odvahy k vlastním krokům.*

Další fáze je rozhodující pro obsah, který se řídí reakce svědomí v jednotlivostech. Ale je to ještě autorita rodičů, jsou to jejich normy a hodnoty, které dítě bez problémů bere za své. Děti jsou zcela závislé na hodnotách svých rodičů. Získali však první zkušenosti o vině ve smyslu překročení normy. Je třeba brát v úvahu, že už pětiletí se můžou trápit vědomím, že např. něco zabili. O to důležitější je, aby těmto raným

zkušenostem viny odpovídaly zkušenosti odpuštění. Je důležité, aby děti přes to či ono překročení normy mohli cítit, že jsou v zásadě přijímány.

V prvních letech školní docházky je vědomí o mravních pravidlech dále rozvíjeno; dítě se učí aplikovat je čím dál více na skutečnost svého vlastního života. Rozhodující fáze k vytvoření svéprávného svědomí dospělého začíná v pubertě a pokračuje přes adolescenci. Obě fáze jsou jako dvě strany jediného procesu, v němž musí mladistvý získat odstup od rodičů a dosavadních autorit. Čím dál více je mu zřejmé, že musí sám žít svůj život a že mu odpovědnost za to nikdo neodejme. Krizemi musí nalézt vlastní identitu. Nemůže však již nechat tvořit měřítka svých hodnot rodiči a institucemi svého dětství. Musí dokázat sám za nimi stát. Nedokáže si je však sám vytvořit; proto hledá po odpoutání se od rodičů nové vzory a vytváří si především z nich vlastní představy o hodnotách. (Spolčo) V této fázi bývá rozhodující vliv skupiny mladých, ve které se jednotlivec pohybuje. Člověk se stává stále více spoluzodpovědným za vytváření svého vlastního svědomí.

o. Josef

Trocha nekorektního humoru…

Křesťan, který se nedovede smát, ztrácí kus svého světla pro tento svět – Don Diego Goso

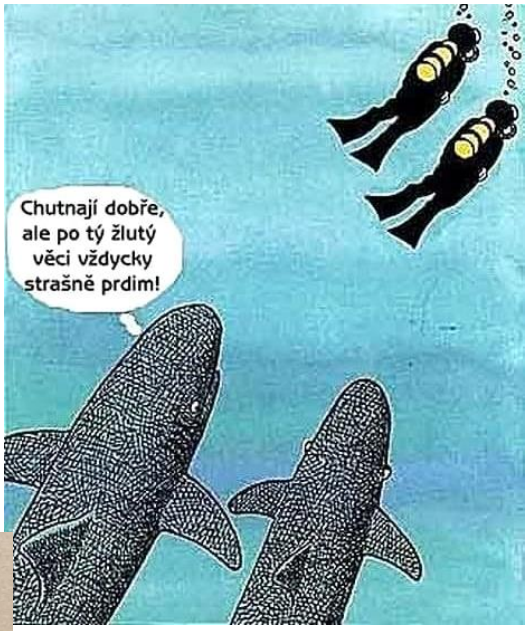
Chutnají dobře, ale po tý žlutý věci vždycky strašně prdim!

Pomalu, ale jistě začínám šetřit….

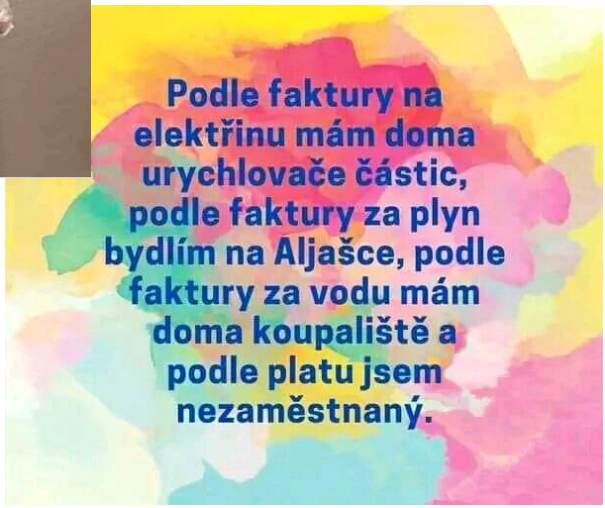
Podle faktury na elektřinu mám doma urychlovače částic, podle faktury za plyn bydlím na Aljašce, podle faktury za vodu mám doma koupaliště a podle platu jsem nezaměstnaný.

Konečně vím, kde letos strávím dovolenou!

Když otevřeš pas na letišti a zjistíš, že vlastně nikam nepoletíš…. ☺

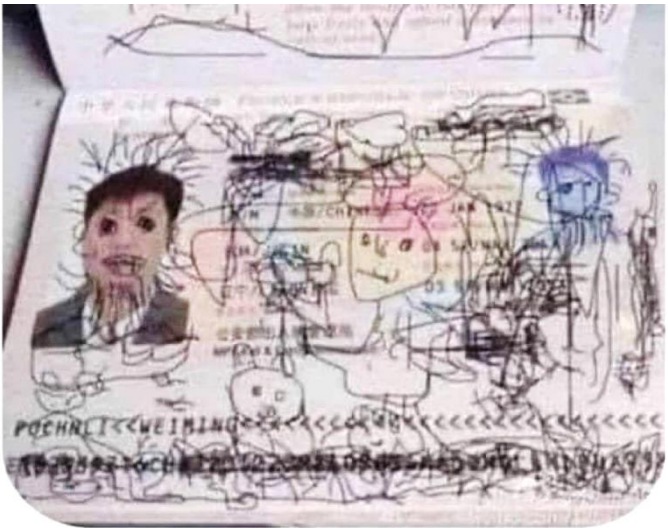

HARMONOGRAM TEPLOTY MUŽE:

36,9°C - pije studené pivo z ledničky
37,0°C - leží bezvládně v posteli
37,1°C - loučí se s rodinou, podepisuje závěť
37,2°C - nastává samovolná mumifikace
37,3°C - RZS a vrtulník už jsou zbytečné, lékař přesto doporučuje zatím nepochovávat, jistá naděje ještě existuje.

Po modlitbách a zpívání sakrálních písní nastává třetí den zmrtvýchvstání (teplota 37) Když teplota klesne na 36,9°C jde muž vypít studené pivo z ledničky.

Na prostěradle zůstává otisk "mrtvého" muže, tzv. Turínské plátno.

Milé kamarádky a kamarádi!

Když řezbáři zdobili náš chrám, našli inspiraci v květinách. Podívej na lavice, kazatelnu, rámy obrazů. Vybarvi omalovánky podle přírody i podle své fantazie:

Všechno stvoření ať radostně chválí Hospodina!
Ať vás krása letní přírody naplní radostí. Krásné prázdniny!

V létě náš chrám navštíví stovky poutníků ze všech koutů naší země. Víš, jaké události ze života Panny Marie slavíme? Dokážeš propojit všechny poutě s plodinami a obrázky?

TŘI POUTĚ K PANNĚ MARII Chlumecké v roce 2023

Zvěstování 2.července

Nanebevzetí 20.srpna

Narození 10.září

A ještě trochu vybarvování nakonec:

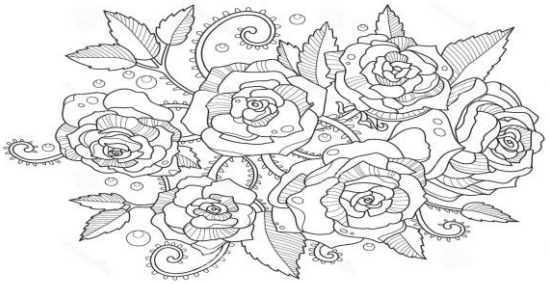

- v kostele na Chlumku za zadními lavicemi je umístěna pokladnička, kam také můžete přispět na **opravu kostela ve Voleticích** - **transparentní účet,** na který můžete přispět na opravu kostela ve Voleticích **- 000000-6012186399/0800**. Za dary Pán Bůh zaplať.
- Dětský tábor se v naší farnosti uskuteční v termínu od 14. -16. srpna
- Poutě na Chlumku – viz plakát uvnitř čísla

Chlumeček číslo 4/2023 (červenec - srpen)
Redakce: P. J. Hubálek (oJ), Š. Kostelecká (ŠK),
M. Doležalová (MD), P. Remeš (PR), Johanka Jirásková (JJ)
Uvítáme vaše příspěvky i pomoc při tvorbě časopisu – kontaktní email
Pavrem@seznam.cz
uzavírka příspěvků na září 2023 je 25.8.2023
Neprodejné, pro vlastní potřebu.
Vydává: Římskokatolická farnost Luže, Komenského 137,
tel: 469671110, č.účtu 1142883309/0800, web: http://www.chlumek.net